

żeli dla danych kwiatów, drzew i krzewów normy jakościowe przewidują więcej niż jeden wybór,

- 6) przy artykułach przemysłowych — cenę jednostkową oraz jakość (gatunek), jeżeli dany artykuł produkowany jest w różnych jakościach (gatunkach).

2. Przy wystawianiu na sprzedaż większej ilości artykułów tego samego rodzaju i ceny wywieszki określonej w ust. 1 umieszcza się tylko na jednym z tych artykułów.

3. W wypadkach, w których stosowanie wywieszek byłoby utrudnione ze względu na formę sprzedaży (np. w handlu obnośnym lodami), należy uwidocznic cenę w inny widoczny dla nabywcy sposób (np. przez odpowiedni napis na skrzynce).

4. Przepisy ust. 1 nie dotyczą: 1) książek i innych wydawnictw nieperiodycznych, 2) dzienników i czasopism, 3) kart pocztowych, znaczków pocztowych i skarbowych, 4) kuponów gier liczbowych i losów Polskiego Monopolu Loteryjnego, 5) wyrobów tytoniowych i zapalek, 6) widokówek z wydrukowaną ceną.

5. Minister Handlu Wewnętrznego może zwolnić od obowiązku umieszczenia wywieszek na artykułach innych niż wymienione w ust. 4.

§ 3. 1. Napisy na wywieszkach powinny być wyraźne, a wywieszki widoczne dla nabywcy i umieszczone w taki sposób, aby było wiadomo, jakiego artykułu dotyczą, i aby nie szpeciły artykułu, nie wpływały na zmianę jego jakości.

2. Przy przymocowywaniu wywieszek do artykułów spożywczych nie wolno używać szpilek, gwoździków, pinezek

lub innych materiałów mogących przedostać się do tych artykułów i zagrazać zdrowiu.

§ 4. Punkty sprzedaży detalicznej powinny posiadać cennik detaliczny artykułów znajdujących się w danym punkcie i będących przedmiotem jego obrotu lub dokumenty stwierdzające obowiązującą cenę (np. dowód dostawy, specyfikacja towarowa itp.). Cennik detaliczny powinien być umieszczony w widocznym i dostępnym miejscu.

§ 5. 1. Jednostki wykonujące usługi obowiązane są do umieszczenia na widocznym i dostępnym miejscu cennika za wykonywane usługi.

2. Cennik powinien zawierać ceny poszczególnych rodzajów usług wykonywanych przez daną jednostkę (zakład, punkt usługowy), a jeżeli ceny usług ustalone są przez organ do spraw cen — ponadto nazwę organu, który ustalił cenę, oraz numer i datę decyzji.

3. Umieszczone na widoku publicznym przedmioty wyrabiane, naprawiane lub odnawiane przez zakłady lub punkty usługowe — jeżeli nie są przeznaczone do sprzedaży — powinny być zaopatrzone w wywieszki z odpowiednimi napisami, np. „wzór”, „naprawa”, „odnowa”.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego oraz zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 września 1964 r.

w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Żaganiu.

Na podstawie art. 6 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się w województwie zielonogórskim Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Żaganiu — dla okręgów Sądów Powiatowych w Żaganiu, Lubsku, Szprotawie i Żarach.

§ 2. Tracą moc:

- 1) § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Szprotawie, Żaganiu i Żarach,
- 2) § 2 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 1954 r. w sprawie utworzenia Sądów

Powiatowych w: Łapach, Mońkach, Zambrowie, Pucku, Staszowie, Szydłowcu, Zwoleńcu, Świdwinie, Proszowicach, Opolu, Parczewie, Wieruszowie, Ostrzeszowie, Radymnie, Strzyżowie, Tychach, Wodzisławiu Śląskim, Goleniowie, Nowej Rudzie i Lubsku (Dz. U. Nr 56, poz. 281),

- 3) § 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 lipca 1956 r. w sprawie utworzenia Wydziałów dla Nieletnich (Sądów dla Nieletnich) w Sądach Powiatowych w Toruniu, Chrzanowie, Rybniku, Gliwicach i Głogowie (Dz. U. Nr 32, poz. 150) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Szprotawie, Żaganiu i Żarach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *S. Walczak*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 15 września 1964 r.

w sprawie cywilnych lotnisk, lądowisk i lotniczych urządzeń naziemnych.

Na podstawie art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 31, art. 34 ust. 2 i ust. 3 oraz art. 36 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) i art. 5 ust. 1 ustawy

z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Klasyfikacja lotnisk, lądowisk i lotniczych urządzeń naziemnych.

§ 1. Lotniska i lądowiska dzielą się:

- 1) ze względów technicznych — na rodzaje,
- 2) ze względu na zakres użytkowania — na kategorie.

§ 2. Ustala się następujące rodzaje lotnisk:

- 1) przystosowane do startów i lądowań samolotów i szybowców,
- 2) przystosowane do startów i lądowań śmigłowców.

§ 3. 1. Lotniska określone w § 2 pkt 1 dzielą się na typy:

- 1) lotniska z drogami startowymi o nawierzchni sztucznej,
- 2) lotniska bez dróg startowych o nawierzchni sztucznej.

2. Drogi startowe (ust. 1) mogą być:

- 1) z pomocami nawigacyjnymi wzrokowymi,
- 2) z pomocami nawigacyjnymi radiowymi i radarowymi.

3. Lotniska określone w § 2 pkt 2 dzielą się na typy:

- 1) przeznaczone do startów i lądowań śmigłowców wielosilnikowych,
- 2) przeznaczone do startów i lądowań śmigłowców jednosilnikowych.

§ 4. 1. Ustala się następujące kategorie lotnisk:

- 1) ogólnego użytku,
- 2) wyłącznego użytku.

2. Lotniskiem ogólnego użytku jest lotnisko przeznaczone do ruchu lotniczego statków powietrznych bez względu na to, czyją stanowią własność lub przez kogo są eksploatowane.

3. Lotniskiem wyłącznego użytku jest lotnisko przeznaczone do ruchu lotniczego statków powietrznych eksploatowanych przez zarządzającego lotniskiem oraz przez wymienionych w świadectwie rejestracji lotniska użytkowników lotniska.

4. Z lotniska wyłącznego użytku mogą korzystać do-
raźnie:

- 1) wszystkie statki powietrzne wykonujące loty związane z przewozem chorych albo akcją sanitarną i poszukiwawczo-ratowniczą,
- 2) inne statki powietrzne niż określone w ust. 3 oraz w pkt 1:
 - a) za zgodą zarządzającego lotniskiem,
 - b) na polecenia organu ruchu lotniczego,
 - c) w razie konieczności przymusowego lądowania.

§ 5. 1. Lotniska ogólnego użytku dzielą się na:

- 1) krajowe,
- 2) międzynarodowe.

2. Lotniskiem krajowym jest lotnisko przeznaczone wyłącznie do lotniczego ruchu krajowego.

3. Lotniskiem międzynarodowym jest lotnisko określone w trybie art. 53 Prawa lotniczego.

4. Z lotniska krajowego mogą korzystać statki powietrzne wykonujące loty międzynarodowe:

- 1) jeżeli otrzymają polecenie lub zgodę organu ruchu lotniczego na lądowanie na takim lotnisku,
- 2) w razie konieczności przymusowego lądowania.

§ 6. Lądowiskiem jest wybrana nie urządzona powierzchnia, nie posiadająca obiektów budowlanych o charakterze trwałym, przeznaczona w całości lub w części do przylotów, odlotów i manewrowania statkami powietrznymi.

§ 7. 1. Ustala się następujące rodzaje lądowisk:

- 1) do startów i lądowań samolotów i szybowców,
- 2) do startów i lądowań śmigłowców.

2. Lądowiska dzielą się na następujące typy:

- 1) stałe,
- 2) tymczasowe.

3. Lądowiskiem stałym jest lądowisko przeznaczone do użytkowania na okres dłuższy niż jeden rok.

4. Ustala się następujące kategorie lądowisk:

- 1) związane w eksploatacji z określonym lotniskiem,
- 2) eksploatowane samodzielnie.

§ 8. 1. Ustala się następujące rodzaje lotniczych urządzeń naziemnych:

- 1) usytuowane na lotnisku lub w pobliżu lotniska i związane bezpośrednio z eksploatacją tego lotniska,
- 2) usytuowane na trasie lotniczej lub w pobliżu trasy lotniczej i związane bezpośrednio z eksploatacją tej trasy.

2. Lotnicze urządzenia naziemne dzielą się na następujące typy:

- 1) stałe (trwale związane z nieruchomością),
- 2) przenośne.

Rozdział 2.

Zakładanie lotnisk cywilnych, wprowadzanie zmian na tych lotniskach i ich likwidacja.

§ 9. 1. Zezwolenie na założenie lotniska może być udzielone:

- 1) państwowej jednostce powołanej do zarządzania lotniskami,
- 2) państwowemu przedsiębiorstwu przewozu lotniczego,
- 3) państwowemu przedsiębiorstwu (zakładowi) powołanemu do produkcji lub napraw sprzętu lotniczego,
- 4) państwowemu przedsiębiorstwu (zakładowi) i organizacji społecznej, dla których wykonywanie usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy jest wyłącznym lub jednym z podstawowych zadań,
- 5) instytucji naukowo-badawczej z dziedziny lotnictwa cywilnego,
- 6) terenowemu organowi administracji państwowej,
- 7) państwowemu przedsiębiorstwu przemysłu kluczowego,
- 8) organizacji społecznej, której statutowa działalność ma na celu szkolenie lotnicze.

2. W celu uzyskania zezwolenia na:

- 1) założenie lotniska,
- 2) wprowadzenie na istniejącym lotnisku zmian, które mogą mieć wpływ na sytuację ruchu lotniczego na lotnisku i w jego rejonie, a w szczególności na zmianę:
 - a) rodzaju, typu i kategorii lotniska,
 - b) granic lotniska, pola manewrowego, pola wzlotów,
 - c) ilości, kierunków lub długości dróg startowych i pasów startowych,
 - d) systemu naziemnych pomocy nawigacyjnych (wzrokowe, instrumentalne, precyzyjnego podejścia),
 - e) ograniczeń zabudowy,
- 3) likwidację lotniska

— należy złożyć wniosek do Ministerstwa Komunikacji (§§ 10—16).

§ 10. Zezwolenia na założenie lotniska udziela się w dwóch etapach:

- 1) przed wystąpieniem o wydanie decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji — jako wstępną akceptację założenia lotniska,
- 2) po uzyskaniu wskazania terenu lub zgody na propozycję lokalizacyjną od organu miejscowego planowania przestrzennego — jako zezwolenie na założenie lotniska.

§ 11. 1. Wniosek o uzyskanie wstępnej akceptacji założenia lotniska powinien zawierać:

- 1) podstawowe dane techniczne oparte na programie zamierzenia i materiałach kartograficznych, a mianowicie:
 - a) rodzaj, typ, kategorię lotniska,
 - b) określenie przewidywanego ruchu lotniczego związanego z lotniskiem, które zamierza się założyć, w okre-

sie najbliższego planu wieloletniego i perspektywicznego,

- c) ilość, kierunki i długość pasów startowych wraz z uzasadnieniem przyjętych ilości i długości pasów startowych oraz z uzasadnieniem przyjętych kierunków na podstawie danych statystycznych pomiaru wiatrów w danym rejonie oraz
- 2) mapę w skali 1 : 100.000 lub 1 : 200.000 obejmującą:
 - a) obszar przylotniskowy z naniesieniem przybliżonych granic tego obszaru, jeżeli chodzi o lotniska przeznaczone dla transportu lotniczego (lotniska komunikacyjne),
 - b) teren o promieniu 25 km od środka lotniska z naniesieniem głównych kierunków podejść, jeżeli chodzi o lotniska inne niż określone pod lit. a),
- 3) opinię wojewódzkiego organu planowania gospodarczego (organu planowania gospodarczego rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 4) opinię właściwego miejscowo państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Wstępną akceptację założenia lotniska wydaje Minister Komunikacji po stwierdzeniu, że założenie lotniska zgodnie z danymi zawartymi we wniosku odpowiada potrzebom lotnictwa i nie będzie kolidować z istniejącym ruchem lotniczym.

3. Wstępna akceptacja założenia lotniska cywilnego traci moc, jeżeli wydano decyzję odmowną o lokalizacji ogólnej lotniska lub jeżeli decyzja o lokalizacji ogólnej lotniska straciła moc.

§ 12. 1. Wniosek o uzyskanie zezwolenia na założenie lotniska powinien zawierać:

- 1) podstawowe dane techniczne, a mianowicie:
 - a) rodzaj, typ, kategorię lotniska — w razie wprowadzenia zmian w stosunku do wniosku o uzyskanie wstępnej akceptacji (§ 11 ust. 1 pkt 1 lit. a),
 - b) ilość, usytuowanie, wymiary i wytrzymałość pasów startowych i sztucznych nawierzchni,
 - c) wyposażenie dróg startowych w pomoce nawigacyjne (§ 3 ust. 2 pkt 2 i 3),
 - d) dane dotyczące podejść,
- 2) określenie systemu naziemnych pomocy nawigacyjnych, urządzeń radioosłony i oświetlenia lotniczego,
- 3) analizę sytuacji ruchowej w rejonie lotniska,
- 4) analizę meteorologiczną rejonu lotniska,
- 5) mapę w skali nie mniejszej niż 1 : 25.000 z naniesionymi granicami lotniska, polą wlotów, kierunkami podejść oraz położeniem i wysokościami przeszkód, znajdujących się w rejonie lotniska,
- 6) profile pól wznoszenia i podejścia w skali poziomej 1 : 10.000 i pionowej 1 : 500,
- 7) wyciąg z opracowania fizjograficznego, a w razie budowy dróg startowych o nawierzchniach sztucznych — ponadto z dokumentacji geologiczno-inżynierskiej, dotyczący przydatności terenu pod budowę lotniska,
- 8) wskazanie terenu lub zgodę na propozycję lokalizacyjną od organu miejscowego planowania przestrzennego,
- 9) opinię właściwego miejscowo państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Mapa określona w ust. 1 pkt 5 powinna obejmować co najmniej teren o promieniu:

- 1) 15 km od przewidzianych końców pasów startowych, jeżeli chodzi o lotniska przeznaczone do transportu lotniczego,
- 2) 9 km od środka lotniska, jeżeli chodzi o lotniska inne niż określone w pkt 1.

3. Zezwolenie na założenie lotniska cywilnego wydaje Minister Komunikacji po stwierdzeniu, że założenie lotniska zgodnie z danymi zawartymi we wniosku odpowiada prze-

pisom określającym warunki, jakim powinny odpowiadać lotniska ze względu na bezpieczeństwo ruchu lotniczego (§ 27).

4. Zezwolenie na założenie lotniska traci moc, jeżeli wydano decyzję odmowną o lokalizacji szczegółowej lotniska lub jeżeli decyzja o lokalizacji szczegółowej lotniska straciła moc.

§ 13. 1. Zezwolenia na wprowadzenie na lotnisku zmian udziela się przed wydaniem decyzji o lokalizacji szczegółowej inwestycji, a jeżeli taka decyzja nie jest przez odrębne przepisy wymagana, przed zatwierdzeniem założeń inwestycyjnych.

2. Wniosek o uzyskanie zezwolenia na wprowadzenie zmian na lotnisku powinien zawierać:

- 1) akceptowane przez inwestora założenia inwestycyjne przebudowy lub rozbudowy lotniska albo budowy, przebudowy lub rozbudowy obiektów budowlanych na lotnisku,
- 2) analizę sytuacji ruchowej w rejonie lotniska, jaka się będzie kształtować po wprowadzeniu zamierzonych zmian,
- 3) mapę w skali nie mniejszej niż 1 : 25.000 z naniesionymi danymi określonymi w § 12 ust. 1 pkt 5, jeżeli nastąpiły w nich zmiany,
- 4) profile pól wznoszenia i podejścia w skali poziomej 1 : 10.000 i skali pionowej 1 : 500, jeżeli te profile lub pola ulegają zmianie,
- 5) opinię organu państwowego nadzoru budowlanego w zakresie budownictwa lotniczego o projektowanych zmianach,
- 6) wskazanie terenu lub zgodę na propozycję lokalizacyjną od organu miejscowego planowania przestrzennego, jeżeli inwestycje wymagają decyzji o lokalizacji szczegółowej lub ustalenia albo zmiany stref ochronnych lotniska,
- 7) opinię właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

3. Zezwolenie na wprowadzenie zmian na istniejącym lotnisku wydaje Minister Komunikacji po stwierdzeniu, że proponowane zmiany zgodnie z danymi zawartymi we wniosku:

- 1) odpowiadają potrzebom lotnictwa,
- 2) nie będą kolidować z istniejącym ruchem lotniczym,
- 3) odpowiadają przepisom określającym warunki, jakim powinny odpowiadać lotniska ze względu na bezpieczeństwo ruchu lotniczego (§ 27).

4. Zezwolenie na wprowadzenie zmian na lotnisku cywilnym traci moc, jeżeli:

- 1) wydano decyzję odmowną o lokalizacji szczegółowej,
- 2) decyzja o lokalizacji szczegółowej straciła moc,
- 3) w ciągu trzech lat od wydania zezwolenia nie przystąpiono do realizacji zmian, gdy decyzja o lokalizacji szczegółowej nie jest wymagana.

§ 14. 1. Zezwolenia na likwidację lotniska udziela się przed rozpoczęciem prac związanych z likwidacją i przed zgłoszeniem do organów miejscowego planowania przestrzennego terenów pozostałych po lotnisku.

2. Wniosek o uzyskanie zezwolenia na likwidację lotniska powinien zawierać:

- 1) uzasadnienie potrzeby likwidacji lotniska,
- 2) ekspertyzę dotyczącą stanu technicznego obiektów i urządzeń lotniska — w razie potrzeby likwidacji lotniska ze względów technicznych,
- 3) opinię prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w sprawie likwidacji lotniska,
- 4) przewidziany termin zaniechania eksploatacji lotniska oraz termin i sposób jego likwidacji.

3. Zezwolenie na likwidację lotniska wydaje Minister Komunikacji po stwierdzeniu, że lotnisko w aktualnym stanie nie nadaje się do eksploatacji w ruchu lotniczym, a doprowadzenie go do stanu używalności jest niecelowe, lub że dalsze utrzymywanie lotniska jest zbędne ze względu na interesy lotnictwa i interesy gospodarcze regionu.

§ 15. Na żądanie Ministerstwa Komunikacji wnioskodawca obowiązany jest dostarczyć dodatkowe dane dotyczące bezpieczeństwa ruchu lotniczego, potrzebne do wydania zezwolenia.

§ 16. 1. Zezwolenie na założenie lub likwidację lotniska oraz na wprowadzenie na istniejącym lotnisku zmian wydaje Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, a ponadto z Ministrem Spraw Wewnętrznych, jeżeli chodzi o lotnisko międzynarodowe lub położone w pasie granicznym.

2. Odpisy zezwoleń wymienionych w § 9 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 Ministerstwo Komunikacji przekazuje:

- 1) Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) ministerstwu uzgadniającym,
- 3) właściwemu wojewódzkiemu organowi planowania przestrzennego,
- 4) właściwemu miejscowo państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.

3. Odpisy zezwoleń wymienionych w § 9 ust. 2 pkt 2 Ministerstwo Komunikacji przekazuje:

- 1) ministerstwu uzgadniającym,
- 2) właściwemu wojewódzkiemu organowi miejscowego planowania przestrzennego,
- 3) właściwemu miejscowo państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.

Rozdział 3.

Państwowy rejestr lotnisk cywilnych oraz ewidencja lądowisk, terenów zarezerwowanych pod lotniska i lotniczych urządzeń naziemnych.

§ 17. 1. Wpisaniu do państwowego rejestru lotnisk cywilnych, zwanego dalej rejestrem, podlegają lotniska cywilne.

2. Ewidencji podlegają:

- 1) lądowiska stałe (§ 7 ust. 3),
- 2) tereny, dla których wydano zezwolenie na założenie lotniska, zwane dalej terenami zarezerwowanymi,
- 3) następujące lotnicze stałe urządzenia naziemne, jeżeli mają być używane dłużej niż 6 miesięcy:
 - a) urządzenia radiolączności,
 - b) urządzenia radiolokacyjne,
 - c) urządzenia radionawigacyjne.

3. Lotnisko cywilne może być użytkowane dla potrzeb ruchu lotniczego tylko wówczas, jeżeli wydano dla niego świadectwo rejestracji lotniska.

4. Lądowisko cywilne lub lotnicze urządzenie naziemne może być używane dla potrzeb ruchu lotniczego, jeżeli wydano dla niego potwierdzenie zgłoszenia do ewidencji.

§ 18. 1. W celu wpisania lotniska do rejestru należy złożyć w Ministerstwie Komunikacji wniosek zawierający w dwu egzemplarzach następujące dane:

- 1) opis stanu prawnego lotniska, odpisy dokumentów stwierdzających prawo własności terenów lotniska lub prawo użytkowania ich przez wnioskodawcę,
- 2) teczkę ewidencyjną lotniska (§ 24) zawierającą:
 - a) podstawowe dane lotniska,
 - b) wykaz przeszkód lotniczych w rejonie lotniska,
 - c) wykaz obiektów lotniskowych oraz charakterystykę obiektów związanych z ruchem lotniczym, znajdujących się na lotnisku i w jego rejonie,
 - d) schemat usytuowania lotniska na mapie w skali nie mniejszej niż 1 : 25.000 z naniesionymi granicami lot-

niska, pasami startowymi, płaszczyznami podejścia, wznoszenia, poziomymi, stożkowymi, przejściowymi oraz przeszkodami lotniczymi w rejonie lotniska,

- e) w odniesieniu do lotnisk istniejących — plan inwentaryzacyjny dla terenów lotniska i jego stref ochronnych, a w odniesieniu do lotnisk nowo wybudowanych — plan zagospodarowania terenu inwestycji lotniska i jego stref ochronnych,
- 3) instrukcję eksploatacyjno-ruchową lotniska, zwaną dalej instrukcją użytkowania lotniska (§ 32),
- 4) odpisy pozwoleń na użytkowanie obiektów budowlanych na terenie lotniska, wydane przez właściwe organy państwowego nadzoru budowlanego, jeżeli takie pozwolenia były wymagane w czasie budowy obiektów.

2. Lotnisko może być wpisane do rejestru, jeżeli organ nadzoru nad lotniskami dopuści dane lotnisko do ruchu lotniczego.

3. Na dowód wpisania lotniska do rejestru Ministerstwo Komunikacji wydaje świadectwo rejestracji lotniska. Łącznie ze świadectwem rejestracji lotniska wydaje się zarządzającym lotniskiem duplikat karty rejestracyjnej zarejestrowanego lotniska.

4. Decyzję o odmowie wpisania lotniska do rejestru wydaje Minister Komunikacji; w razie potrzeby decyzja może zawierać wytyczne co do dalszego postępowania.

§ 19. 1. W celu wpisania lądowiska do ewidencji należy złożyć w Ministerstwie Komunikacji zgłoszenie zawierające w dwu egzemplarzach następujące dane:

- 1) odpis decyzji o lokalizacji szczegółowej lub o zmianie sposobu wykorzystania terenu na cele lądowiska, wydanej przez właściwy organ miejscowego planowania przestrzennego,
- 2) szkic w skali nie mniejszej niż 1 : 25.000 obejmujący teren lądowiska z naniesieniem granic pola wzlotów, kierunków podejść oraz granic przestrzeni powietrznej w rejonie lądowiska ze wskazaniem położenia i wysokości przeszkód lotniczych w promieniu 3 km od środka pola wzlotów,
- 3) zakres użytkowania lądowiska,
- 4) instrukcję eksploatacyjno-ruchową lądowiska, zwaną dalej instrukcją użytkowania lądowiska (§ 29 pkt 2),
- 5) pisemne oświadczenie zgłaszającego lądowisko, że:
 - a) lądowisko nadaje się do ruchu lotniczego w zakresie ustalonym w instrukcji użytkowania lądowiska,
 - b) użytkowanie lądowiska przez statki powietrzne nie zagraża bezpieczeństwu ludzi i mienia.

2. Na dowód zgłoszenia lądowiska do ewidencji Ministerstwo Komunikacji wydaje potwierdzenie zgłoszenia lądowiska.

§ 20. Tereny zarezerwowane wpisuje się do ewidencji z urzędu na podstawie zezwolenia na założenie lotniska.

§ 21. 1. W celu wpisania lotniczego urządzenia naziemnego do ewidencji należy złożyć w Ministerstwie Komunikacji zgłoszenie zawierające w dwu egzemplarzach następujące dane:

- 1) rodzaj urządzenia i cel, w jakim ma być stosowane,
- 2) orientacyjne współrzędne geograficzne anteny promieniującej urządzenia,
- 3) charakterystykę techniczną urządzenia,
- 4) odpis zezwolenia Ministra Łączności na zainstalowanie i eksploatację urządzenia, jeżeli takie zezwolenie jest wymagane.

2. Na dowód zgłoszenia lotniczego urządzenia naziemnego do ewidencji Ministerstwo Komunikacji wydaje potwierdzenie zgłoszenia lotniczego urządzenia naziemnego.

§ 22. 1. Wpisaniu do rejestru podlegają wszelkie zmiany wprowadzone do danych zawartych w świadectwie rejestracji, w karcie rejestracyjnej lotniska i jego teczce ewidencyjnej.

2. Wpisaniu do ewidencji podlegają wszelkie zmiany wprowadzone do danych zawartych w:

- 1) zgłoszeniu lądowiska do ewidencji,
- 2) zgłoszeniu lotniczego urzędnika naziemnego do ewidencji.

3. Do zgłoszenia zmian wymienionych w ust. 1 i 2 obowiązani są:

- 1) zarządzający lotniskiem lub lotniczym urządzeniem naziemnym,
- 2) użytkownik lądowiska,
- 3) organizacja lub osoba prawna (§ 9 ust. 1), która otrzymała zezwolenie na założenie lotniska — w odniesieniu do terenów zarezerwowanych.

4. Zgłoszenia zmian należy dokonać w ciągu 14 dni od daty ich powstania.

5. Zgłoszenie zmian powinno zawierać:

- 1) zaktualizowane odpowiednio dane wymienione w § 18 ust. 1, § 19 ust. 1 lub § 21 ust. 1,
- 2) a ponadto, jeżeli chodzi o zmiany na lotniskach — odpisy pozwoleń na użytkowanie obiektów budowlanych, wydanych przez właściwe organy państwowego nadzoru budowlanego, jeżeli uzyskanie takiego pozwolenia jest wymagane.

6. Minister Komunikacji może uznać, że zgłoszone zmiany nie podlegają wpisowi do rejestru (ewidencji).

7. Zmiany określone w § 9 ust. 2 pkt 2 mogą być wpisane do rejestru, jeżeli organ nadzoru nad lotniskami dopuści dane lotnisko, po wprowadzeniu zmian, do ruchu lotniczego.

8. Wprowadzenie zmian do rejestru stwierdza się odpowiednim wpisem w świadectwie rejestracji lotniska albo wydaniem nowego dokumentu.

9. Decyzję o odmowie wpisania zmian do rejestru wydaje Minister Komunikacji; w razie potrzeby decyzja może zawierać wytyczne co do dalszego postępowania.

§ 23. 1. Zarządzający lotniskiem, lotniczym urządzeniem naziemnym lub użytkownik lądowiska powinien w ciągu 14 dni po zakończeniu likwidacji obiektu zgłosić Ministerstwu Komunikacji jej dokonanie oraz zwrócić świadectwo rejestracji lotniska i dokumenty wydane łącznie z tym świadectwem.

2. Występujący z wnioskiem o założenie lotniska, w razie rezygnacji z jego budowy, powinien niezwłocznie zgłosić rezygnację Ministerstwu Komunikacji oraz zwrócić mu zezwolenie na założenie lotniska i dokumenty wydane łącznie z tym zezwoleniem.

3. Ministerstwo Komunikacji na podstawie zgłoszeń wymienionych w ust. 1 i 2 skreśla dany obiekt z rejestru lub ewidencji.

4. Minister Komunikacji z urzędu skreśla z ewidencji tereny zarezerwowane w razie wygaśnięcia ważności zezwolenia na założenie lotniska.

§ 24. Sposób prowadzenia rejestru lotnisk, ewidencji lądowisk, lotniczych urzędów naziemnych i terenów zarezerwowanych oraz wzory ksiąg rejestru i innych dokumentów rejestru i ewidencji określi instrukcja Ministra Komunikacji wydana w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Rozdział 4.

Warunki, jakim powinny odpowiadać lotniska cywilne ze względu na bezpieczeństwo ruchu lotniczego.

§ 25. Lotniska należy zakładać i urządzać w sposób pozwalający na starty i lądowania dopuszczonych do eksploatacji na danym lotnisku statków powietrznych.

§ 26. Obiekty budowlane mogące stanowić przeszkody dla ruchu lotniczego wszystkich statków powietrznych (cywilnych, wojskowych, służby celnej i służby porządku publicznego) powinny być oznaczone w sposób wyraźnie odróżniający je od otoczenia oraz umożliwiającą rozpoznanie ich przez pilota statku powietrznego znajdującego się w rejonie tych obiektów. Obowiązek oznaczania istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia obiektów budowlanych obciąża zarządzającego lotniskiem.

§ 27. Techniczne warunki dotyczące:

- 1) wymagań, jakim powinny odpowiadać lotniska i lądowiska cywilne ze względu na bezpieczeństwo ruchu lotniczego,
- 2) sposobu oznaczania obiektów budowlanych mogących stanowić przeszkody dla ruchu lotniczego (§ 26)

— zawierają „Szczegółowe przepisy w sprawie warunków technicznych dla lotnisk i lądowisk cywilnych”, zatwierdzone przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Rozdział 5.

Eksploatacja lotnisk i lądowisk cywilnych oraz lotniczych urzędów naziemnych.

§ 28. Zarządzający lotniskiem obowiązany jest:

- 1) utrzymywać lotnisko, a w szczególności jego nawierzchnię i jej urządzenia, budynki lotniskowe, urządzenia zasilania i oświetlenia lotniska, urządzenia łączności oraz uzbrojenia terenu, w stanie odpowiadającym przepisom wymienionym w § 27 oraz zgodnie z danymi wpisanymi do państwowego rejestru lotnisk cywilnych,
- 2) zapewnić zabezpieczenie przeciwpożarowe, zorganizować służbę ochrony przeciwpożarowej lotniska i znajdującego się na lotnisku sprzętu lotniczego, wyposażyć ją w środki przeciwpożarowe oraz wydać instrukcję przeciwpożarową dla lotniska,
- 3) w uzgodnieniu z Państwowym Instytutem Hydrologiczno-Meteorologicznym spowodować zapewnienie osłony meteorologicznej dla ruchu lotniczego danego lotniska,
- 4) w uzgodnieniu z terenowymi organami służby zdrowia zapewnić niezbędną pomoc lekarską określoną w instrukcji Ministrów Komunikacji oraz Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 5) dostarczyć użytkownikom lotniska instrukcję użytkowania lotniska (§ 32),
- 6) wyznaczyć części lotniska, na których przebywanie bez zezwolenia zarządzającego lotniskiem jest dozwolone,
- 7) zapewnić państwowym organom lotniczym wykonującym czynności służbowe na lotnisku warunki niezbędne do wykonywania przez nie tych czynności. Warunki te określi instrukcja Ministra Komunikacji.

§ 29. Zgłaszający lądowisko do ewidencji obowiązany jest:

- 1) utrzymywać lądowisko, a w szczególności jego nawierzchnię i pomoce nawigacyjne, w stanie zapewniającym bezpieczną eksploatację lądowiska w okresie wykonywania na nim lotów, zgodnie z danymi zgłoszonymi do ewidencji,
- 2) wydać instrukcję użytkowania lądowiska.

§ 30. Zarządzający lotniczym urządzeniem naziemnym obowiązany jest utrzymywać je w pełnej sprawności technicznej i używać zgodnie z danymi zgłoszonymi do ewidencji.

§ 31. Szczegółowe zasady utrzymywania (konserwacji) lotnisk określi zarządzenie Ministra Komunikacji wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 32. 1. Instrukcja użytkowania lotniska powinna zawierać w szczególności:

- 1) dane techniczno-operacyjne lotniska, w tym charakterystykę pola wzlotów, płaszczyzn wznoszenia (podejścia) oraz ustalonych przeszkód lotniczych w rejonie lotniska,
- 2) procedury wykonywania ruchu lotniczego na lotnisku i w jego rejonie,
- 3) minima meteorologiczne lotniska, wynikające z istniejących przeszkód w rejonie lotniska i posiadanych naziemnych pomocy nawigacyjnych,
- 4) informacje co do naziemnego ruchu statków powietrznych, środków transportowych i osób pieszych na terenie lotniska,
- 5) dane o środkach zabezpieczenia lotów,
- 6) zasady i środki udzielania pomocy statkom powietrznym, które znalazły się w niebezpieczeństwie na lotnisku i w jego rejonie.

2. Instrukcja użytkowania lotniska podlega zatwierdzeniu przez organ ruchu lotniczego.

§ 33. Zabrania się startów i lądowania na lotnisku (lądowisku) w sposób niezgodny z przepisami instrukcji użytkowania danego lotniska (lądowiska).

§ 34. 1. Części lotniska, na których przebywanie bez zezwolenia jest zabronione lub ograniczone, powinny być oznaczone przy pomocy tablic ostrzegawczych lub odpowiednio w inny sposób zabezpieczone.

2. Zarządzający lotniskiem może zezwolić tylko na takie użytkowanie lotniska lub jego części dla celów nie-lotniczych (np. rolniczych), które nie narusza przepisów bezpieczeństwa ruchu lotniczego i nie ogranicza lotniczych możliwości eksploatacyjnych, określonych w instrukcji użytkowania lotniska.

§ 35. 1. W razie powstania okoliczności wymagających nagłego przerwania lub ograniczenia eksploatacji lotniska ze względu na bezpieczeństwo ruchu lotniczego, zarządzający lotniskiem obowiązany jest niezwłocznie zarządzić zamknięcie lotniska dla ruchu lotniczego lub wprowadzić odpowiednie ograniczenie oraz natychmiast zawiadomić właściwe organy ruchu lotniczego o wydanym zarządzeniu, jego przyczynach i przewidywanym okresie trwania.

2. Jeżeli przerwanie lub ograniczenie eksploatacji lotniska (ust. 1) ma trwać, według doraźnego rozeznania, dłużej niż 6 miesięcy, zarządzający lotniskiem powinien o wydanym zarządzeniu, jego przyczynach i przewidywanym okresie trwania zawiadomić oprócz organów ruchu lotniczego również Ministerstwo Komunikacji.

3. Jeżeli przerwanie lub ograniczenie eksploatacji lotniska ma nastąpić w wyniku zamierzonej działalności inwestycyjnej albo remontowej na lotnisku, zarządzający powinien zawiadomić o tym przerwaniu lub ograniczeniu właściwe organy ruchu lotniczego przynajmniej na 4 tygodnie przed zamierzonym jego wprowadzeniem, podając równocześnie jego przyczyny i przewidywany okres trwania.

4. Na przerwanie lub ograniczenie eksploatacji lotniska z przyczyn określonych w ust. 3, które ma trwać dłużej niż 6 miesięcy, oraz na zaniechanie eksploatacji lotniska zarządzający powinien uzyskać zezwolenie Ministra Komunikacji wydane w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

5. Zarządzający lotniskiem może wznowić ruch lotniczy lub znieść ograniczenie eksploatacji lotniska po upływie

7 dni od dnia wysłania odpowiedniego zawiadomienia do właściwego organu ruchu lotniczego; w wypadku uzasadnionym sytuacją ruchową wznowienie ruchu lotniczego lub zniesienie ograniczeń może nastąpić równocześnie z zawiadomieniem o tym tego organu.

6. Zarządzający lotniskiem, w razie otrzymania zezwolenia na likwidację lotniska lub decyzji o likwidacji lotniska, obowiązany jest zarządzić zaniechanie eksploatacji lotniska w sposób podany w tym zezwoleniu (decyzji) oraz zawiadomić niezwłocznie:

- 1) o określonym w zezwoleniu (decyzji) terminie zaniechania eksploatacji lotniska i jego likwidacji zainteresowane organy ruchu lotniczego, a następnie
- 2) o faktycznym zaniechaniu eksploatacji i likwidacji organy wymienione w pkt 1 oraz Ministerstwo Komunikacji.

§ 36. Jeżeli zarządzający lotniskiem stwierdzi, że w rejonie lotniska:

- 1) są wznoszone obiekty budowlane mogące stanowić przeszkody dla ruchu lotniczego,
- 2) istniejące obiekty budowlane nie są oznaczone zgodnie z przepisami wymienionymi w § 27

— powinien zawiadomić o tym niezwłocznie właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego oraz organ nadzoru nad lotniskami.

Rozdział 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 37. Zarządzający czynnymi w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lotniskami obowiązani są przedstawić do zatwierdzenia (§ 32 ust. 2) instrukcję użytkowania zarządzanych przez nich lotnisk w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli obowiązująca instrukcja została zatwierdzona przed dniem 1 lipca 1959 r.

§ 38. 1. Zarządzający czynnymi w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lotniskami obowiązani są dokonać rejestracji tych lotnisk, a użytkownicy czynnych w tym dniu lądowisk stałych oraz zarządzający takimi lotniskami urządzeniami naziemnymi (§ 17 ust. 2 pkt 3) obowiązani są zgłosić je do ewidencji do dnia 31 grudnia 1965 r.

2. W celu dokonania rejestracji (wpisania do ewidencji) należy złożyć w Ministerstwie Komunikacji wniosek zawierający dane:

- 1) w odniesieniu do lotnisk — określone w § 18 ust. 1,
- 2) w odniesieniu do lądowisk — określone w § 19 ust. 1,
- 3) w odniesieniu do lotniczych urządzeń naziemnych — określone w § 21 ust. 1.

§ 39. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 lutego 1934 r. o podziale lotnisk na kategorie oraz o warunkach zakładania, urządzania i korzystania z lotnisk oraz urządzeń pomocniczych (Dz. U. Nr 18, poz. 142),
- 2) rozporządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 8 stycznia 1955 r. w sprawie zakładania i uruchamiania lotnisk cywilnych (Dz. U. Nr 1, poz. 6).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1965 r.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz